

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

„Celce vrea să vie după mine să se lapede de sine și să-și ia crucea sa și să vină după mine.” (Marcu 8. 34)

Viața omului este plină de suferințe. Ea este o luptă neîncetată cu natura, cu oamenii și cu sine însuși. Dar dacă din luptă, oricare ar fi ea, trebuie să ieșim învingători, cu atât mai mult trebuie să ieșim învingători din lupta vieții, căci aceasta pentru fiecare om numai o dată se dă. Dacă am biruit în această luptă, am câștigat totul, viața sufletului; iar dacă am fost înfrânți, am pierdut totul, căci ne-am pierdut sufletul care este cea mai mare comoară. Insuși Isus ne întreabă că: „Ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată și-și va pierde sufletul său?”

De aceea nu este tot una pentru noi că subț steag vom lupta. Căci lumea de azi ridică multe steaguri subț care ne cheamă să luptăm lupta vieții, dar nu toate sunt ducătoare la izbândă; ba, multe din ele ne aduc peirea și numai unul, singur unul poate să ne conducă la mântuire: acela care poartă semnul lui Hristos și al sfintei Sale Biserici.

Acest semn, după care trebuie să mergem la mântuire, este crucea purtată de umerii sfinți ai lui Isus. Crucea, pentru Isus, a fost un lemn dureros, greu cere în urcușul lui spre Golgothă i-a sfâșiat umerii

și i-a sleit puterile, iar acolo sus i-a fost patul celor mai groaznice suferințe de moarte. Pentru noi crucea este o mulțime de neajunsuri, scârbe, dureri, amărăciuni, boale chinuri care ne apasă și care ne vor aduce într'o zi sfârșitul.

Cu această cruce pe umerii noștri, veseli și bucurându-ne că ne-am învrednicit de ea, trebuie să urcăm și noi Golgotha vieții noastre, urmând pașii însângerați ai Dulcelui Isus și ascultând șoaptele lui de îmbărbătore: „Cine își va pierde sufletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela-l va mântui.” (Marcu 8, 35.)

Noi cunoaștem că Isus, purtătorul acestui steag este Domnul, învățătorul și Răscumpărătorul. Noi știm că vorbele Lui sunt viața cea de veci, faptele lui sunt calea adevărului pe care trebuie să o urmăm.

În zilele acestui mare post, plin de suferințe și de neliniște, vom purta crucea noastră mândri și fără șovăire, pentru Hristos căci el ne spune: „Celce vrea să vie după mine să se lapede de sine și să-și ia crucea sa și să vie după mine” și vorbele lui sunt comanda Celuice singur este nebirit de nimeni.

A apărut cea mai efină carte de rugăciuni pentru prunci școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii. 25

Cuvântarea prin Radio a sf. Părinte Papa Piu XI.*)

Fiind în fața noastră (Bukarester Katholisches Sonntagesblatt Nr. 6—7 din 1 Martie 1931) cuvântarea sf. Părinte ținută prin Radio cu ocaziunea inaugurării stațiunii de difuziune a Vaticanului și ținând seama de însemnătatea acestei cuvântări Pontificale, credem că facem un bun serviciu cetitorilor noștri, când reproducem în întregime această cuvântare, precum urmează.

Cătră toată zidirea. Prin inscrutabila voință a lui Dumnezeu Noi suntem urmașul căpeteniei Apostolilor, adeca urmașul corifeului acelor bărbați, a căror mandat de a învăța și a predica se întinde în urma acestui mandat dumnezeesc asupra tuturor popoarelor și asupra a toată zidirea. (Mateiu 28, 29. Marcu, 15) Tot noi suntem cel dintâi în acest scaun, căruia s'a dat a se folosi de invenția miraculoasă a lui Marconi. Astfel ne îndreptăm întâi cătră întregul univers și cătră toți zicând cu cuvintele sf. Scripturi: „Auziți cerurile ce spun, să asculte pământul glasul gurii mele.” (Deut. 32, 1.) „Ascultați aceasta toate popoarele, primiți în urechile voastre, toți cari locuiți pământul, de o potrivă atât bogății cât și săracii.” (Ps. 48, 1.) „Auziți insule, și ascultați voi popoare întru depărtări.” (Isaia 49, 1.)

Cătră Dumnezeu. Cuvântul cel dintâi al nostru să fie „Mărire lui Dumnezeu întru

*) La 12 Febr. a. c. — după cum aflăm în „Păst. sufl.” — sf. Părinte a inaugurat postul de emisiune radiofonică din Vatican. E cel mai puternic post de emisiune din lume. A fost de față și marchisul Marconi, inventatorul T. F. F. Iată discursul marelui inventator: „Am preainalta onoare de a anunța, că peste câteva clipe Pontificale Suprem Piu XI va inaugura stațiunea de radio a statului Cetatea Vaticanului. Undele electrice vor transporta prin spații în lumea întreagă cuvântul său de pace și binecuvântare. De aproape douăzeci de veacuri Pontificale Roman a făcut ca cuvântul dumnezeescului Învățător să fie auzit de lume: dar acum e pentru întâia dată, că graiul Său viu să fie auzit deodată pe întreg rotogolul pământului. Cu ajutorul lui Dumnezeu, carele a pus la dispoziția omenimei atâtea forțe ale naturii, am putut pregăti acest instrument, care va procura credincioșilor din lumea întreagă mângăierea să audă glasul sfântului Părinte. Prefericite Părinte, opera ce Sanctitatea Voastră bine a voit a mi-o încredința, eu astăzi Vă o predau: terminarea ei e consacrată azi de augusta Voastră prezență; bine voiește, sfinte Părinte, și adresează lumii întregi augustinul Tău cuvânt.” A urmat apoi mesajul sf. Părinte cunoscut din ziare.

cele de sus, și pe pământ pace între oameni cu bună învoire.” (Luca 2, 14.)

Da, mărit să fie Dumnezeu, care a dat oamenilor în zilele noastre o astfel de putere (Mt. 8, 88.) că întru adevăr cuvântul lor străbate până la marginea pământului. (Ps. 18, 5. Romani 10, 18.) Și pe pământ pace, pântrucă noi împlinim aici o misiune a acelu dumnezeesc Mântuitor (Cort. 5, 20.) care a venit și a adus evangelia păcii, pace celor de departe și celor de aproape, (Efes. 2, 17.) împăcând cu sângele lui cele cerești, cu cele pământești. (Colos. 1, 20.)

Cătră catolici. Îndreptându-ne cătră oameni ne poruncește Apostolul să facem bine cu toții, dară mai înainte de toate cu cei de o credință cu noi. (Gal. 6, 10.) Prin urmare ne este spre bucurie să ne îndreptăm întâi cătră aceia, cari primiți în sânul părintesc al lui Dumnezeu și în staulul lui Hristos, fac parte din Biserica catolică și trăind în ea, ne chiamă cu dulcele nume de Tată, fie ei ca păstorii Bisericii, ori credincioșii, oile și mielușii, pe cari pe toți păstorul și împăratul tuturor Hristos ni i-a încredințat de a-i paște, conduce și povățui. (Ioan 21, 15. Mat. 16, 19.)

Cătră ierarhie. Pe voi cardinali ai sfintei biserici din Roma, sfinții noștri mai apropiați, pe voi patriarhii, arhiepiscopii, prelații și preoții, cari în diferite grege ierarhice sunteți obiectul principal al preocupărilor noastre zilnice însă tot odată și participanți și ajutători în munca noastră, vă rugăm și vă conjurăm că fiește carele dintre voi să rămână statornic în chemarea la care a fost chemat, (I. Cor. 7, 20.) și să umblați vrednicii în chemarea, de care ați fost făcuți părtași. (Efes. 4, 1.) Pașteți turma încredințată vouă, pildă făcându-vă turmii, (I. Petru 5, 2) ca atunci când se va arăta mai marele păstorilor să puteți lua cununa nevestejită a mării. (I. Petru 5, 3.) Până atunci Dumnezeuul păcii, care a sculat din morți pe marele păstor, pe Dumnezeuul oilor, pe Domnul Nostru Isus Hristos în sângele legământului veșnic, să reverse asupra voastră toate darurile ca să faceți voia lui, lucrând el în voi cele ce sunt plăcute lui Isus Hristos. (Evr. 13, 20.)

Cătră ordurile călugărești. Mă îndrept acum cătră voi, fiii mei privilegiați, cari tindeți la bunuri mai mari, (I. Cor. 12, 31.) și întru îndeplinirea sfintelor voluri și în urmărirea regulilor călugărești împliniți în viața

voastră întreagă nu numai poruncile dar și dorințele și sfaturile Mirelui și Împăratului vostru ceresc, și așa răspândiți în Biserică buna mireasmă a virginității, o iluminați cu contemplațiunea voastră, o ajutați cu rugăciunile voastre, o îmbogățiți prin știința și învățătura voastră, prin predicare și lucrările apostolatului vostru conlucrați la dezvoltarea internă și externă a aceleia. După ce dară voi sunteți părtași unei chemări cerești și îngerești (Evrei 3, 1.) trebuie să aveți cu atât mai multă grijă de păstrarea comorii, cu cât este ea mai scumpă, pe care o purtați nu numai ca să întăriți și mai mult chemarea și alegerea voastră (II. Petru 1, 10.), ci ca inima Împăratului și mirelui vostru să aplece mângâiere în voi ca slujitori cu deosebit credincioși și devotați ai lui și să găsească în voi o recompensă pentru nenumăratele ofense și ingrătitudini cu cari oamenii răspund negrăitei lui iubiri.

(Va urma.)

S. Taină a Cuminecătorei.

Mântuitorul nostru Isus Hristos a lăsat Bisericii sale s. Taină a pocăinții, pentruca prin ea să ne curățim de toate păcatele noastre ori de câte ori le-am fi săvârșit; iar s. Taină a Euharistiei (S. Cuminecătură), care în mod real conține trupul și sângele Lui spreasfânt, a instituit-o, pentruca acei creștini, cari o primesc cu toată smerenia și evlavia cuvenită să trăiască sufletește pe veci o viață fericită și care le întărește așa tare sănătatea și viața sufletului, încât oprește orice otrăvire de vreun sentiment rău. Se știe despre regele Pontului, cu numele Mitridate, că nutrindu-se cu un anumit medicament inventat de el și numit „mitridat” se întărea cu ajutorul lui în așa mod, că încercând mai târziu a se otrăvi, ca să nu cadă prizonier în sclăvia Romanilor, nu-i reuși aceasta.

Precum strămoșii noștri, Adam și Eva în raiul pămîntesc puteau să nu moară trupește folosind fructele din „pomul vieții” așezat de Dumnezeu în mijlocul raiului, așa și creștini asemenea regelui Mitridate și strămoșilor noștri din raiu folosindu-se și nutrindu-și sufletele cu s. Cuminecătură, că această s. Taină de viață dătătoare, pot să nu moară sufletește învingând orice pedecă și

primejdia pusă în calea mântuirii noastre din partea diavolului. Dacă fructele cele mai fragile ca caisele, cireșele și altele infiltrate cu miere se păstrează nestrucate, pe mulți ani indulcindu-ne la timpul său trupurile debile și bolnave, tot așa și sufletele noastre fragile indulcite cu s. Cuminecătură sunt aparate de stricăciunea păcatelor.

Creștinii, cari se vor osândi, vor rămânea fără răspuns și pe veci întristați murind sufletește, când dreptul judecător la judecata particulară și la cea generală îi va face să vadă greșala cea mare pe care a săvârșit-o în momentul când ei — creștini — ori împărtășindu-se cu nevrednicie, ori neglijând s. Cuminecătură, așa de ușor s'ar fi putut mântui.

„Blăstămaților, nefericiților, va rosti Isus la judecată, duceți vă dela mine în focul de veci, care este gătit diavolilor și slugilor lor,” voi ați murit sufletește, când așa de ușor v'ați fi putut mântui sufletele având la îndemână „rodul și hrana vieții”, precurat Trupul și prea cinstit Sângele meu lăsat de mine pe s. altare în s. biserice ale mele și rânduit de mine în s. Taină a Cuminecătorei.

„Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pe voi” sunt cuvintele lui Isus, prin cari ne întărește încrederea de a primi aceasta s. Taină. Dorește cerescul doftor a afla în inimile noastre credință vie, suflet neprihănit, dorință ferbinte și încredere dăruindu-ne ușurarea ostenelelor și sarcinilor noastre în primirea cu vrednicie a s. Taine a Împărtășeniei.

Fiindcă s. Taină a Euharistiei este taina tainelor, cea mai sântă și măreață dintre minunile dulcelui Mântuitor, i-a prezis întemeierea ei cu un om mai înainta, de patima și moartea Ta. „Părinții Vostrii au mâncat mană în pustie și au murit. Aceasta este pâinea, care pogoară din ceriu, ca cine va mânca din ea, să nu moară. Eu sunt pâinea cea vie, carea sa pogorit din ceriu. De va mânca cineva din pâinea aceasta, va trăi în veci. Și pâinea, care eu voi da-o, trupul meu este carel voi da eu pentru viața lumii. Amin, amin zic vouă, de nu veți mânca trupul fiului omenesc și nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață întru voi. Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, are viața vecilor și eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi. Că trupul meu cu adevărat este mâncare și sângele meu cu adevărat este beutură.” Ioan 6, 49—56.

Cătă mângăiere, lumină, căldură și în-
șățură se află în aceste cuvinte.

Să vedem instituirea S. Taine a Cumi-
necătorei făgăduită de Mântuitorul Isus.

D. V.

Pașaportul.

Citesc într-o carte a marelui episcop Prohászka, că el când a slujit în orice bise-
rică mică, înaintea Prefacerii totdeauna s'a
cugetat la aceea, că Sf. Cuminecătura e pa-
șaportul nostru pentru cer, scris cu Sângele
roșu al lui Isus, pe Pâine albă.

Când un emigrant ajunge într-o țară
străină, unde oamenii altcum simt, altă limbă
vorbesc, cu alți bani plătesc, îi trebuie pa-
șaport, ca să i se permită viața în străină-
tate, îi trebuiesc bani, ca să-și poată câștiga
cele necesare, îi trebuie credit, ca să poată
întreprinde ceva. Când nu are pașaport,
bani și credit, nu poate să existe în străină-
tate. Dintre aceste pașaportul este cel mai
esențial, căci fără el, străinul nu poate să
între în nici o țară.

Dar noi aici pe pământ suntem bieți
emigranți, cari au de țintă înaintea lor: ce-
rul. Suntem emigranții „lumilor înstelate,”
cum zice Prohászka. Toți ne gândim cu
inimă strânsă de îngrijorare la scopul călă-
toriei noastre. Oare ne va fi bun pașaportul?
Oare nu ne vor excepționa nimic în el?
Oare ne vom putea înțelege cu alții? Oare
banii noștri vor fi destui? Oare avea vom
creditul necesar?

Și noi emigranții „lumilor înstelate”
de multe ori nu ne dăm seamă, că avem
la îndemână pașaport, bani, și credit pentru
scopul călătoriei noastre.

Pașaportul îl avem în Sf. Cuminecătura,
scris cu sângele roșu al lui Isus, pe pâine

albă. Cu pașaportul acesta putem să intrăm
pe ușa cerului. Dar să ne cuminecăm cât
mai des, căci nu știm când vom avea ne-
voie de acest pașaport. Și cât de mare li-
niște ne va cuprinde, când vom putea spune:
Acum pot pleca, am pașaportul.

Banii și creditul îi avem în suferințele
lui Isus, care ne-au deschis nouă un credit
nelimitat și ne-au dat în mână valori infinite,
cu care ne putem prezenta la intrarea ceru-
lui. În privința aceasta putem fi liniștiți!
Dar pașaportul, pașaportul trebuie să ni-l câș-
tigăm, căci fără acela nu putem să intrăm
pe poarta raiului. Să nu uităm, că noi sun-
tem aici pe pământ în călătorie spre Țara
nădejdlor noastre, noi, emigranții „lumilor
înstelate.”

Dr. Berinde.

Bibliografie.

Editura „Presa Bună” din Iași a scos
de sub tipar în traducere românească Scri-
soarea *Enciclică* a sfântului Părinte Papa
Piu al XI-lea despre *Căsătoria creștinească*.
Cuprinde învățăturile Bisericii despre sfin-
tenia acestei Taine

Broșura costă 10 Lei și se poate pro-
cura la Institutul „Presa Bună” în Iași, str.
Ștefan cel mare 56. Ar fi de dorit să se gă-
sească în casa fiecărui cărturar.

„Adevărul istoric al Genezei (intâia
carte a lui Moise)” de Dr. Alexandru Filip-
ciuc de Petrova, profesor la Liceul de fete
în Sighet. O carte scrisă cu multă erudițiune
și competență. Autorul grupează atacurile
protivnice învățăturii creștine despre istorici-
tatea și autenția cărților lui Moise și în
special a cărții întâi (Facerea) și aceste
atacuri le combate temeinic și motivat.
Recomandăm călduros acest op de adevă-
rată valoare științifică. Prețul 60 Lei. Se
poate procura dela autor în Sighet ori dela
Societatea sf. Ioan Gură de aur din Oradea.

Calendar săptămânal.

15—21 Martie 1931.

15. Dumineca 3-a în Paraseni (Ev. Marcu 8, 34) Muc. Agapin †. 303
16. Luni Mucenic Sabin † 287
17. Marți Preacuv. Alexe
18. Mercuri P. Ciril † 386
19. Joi S. M. Hrisant † 284 și Darie
20. Vineri C. Păr uciși în Sava
21. Sâmbătă P. Iacob † 822

